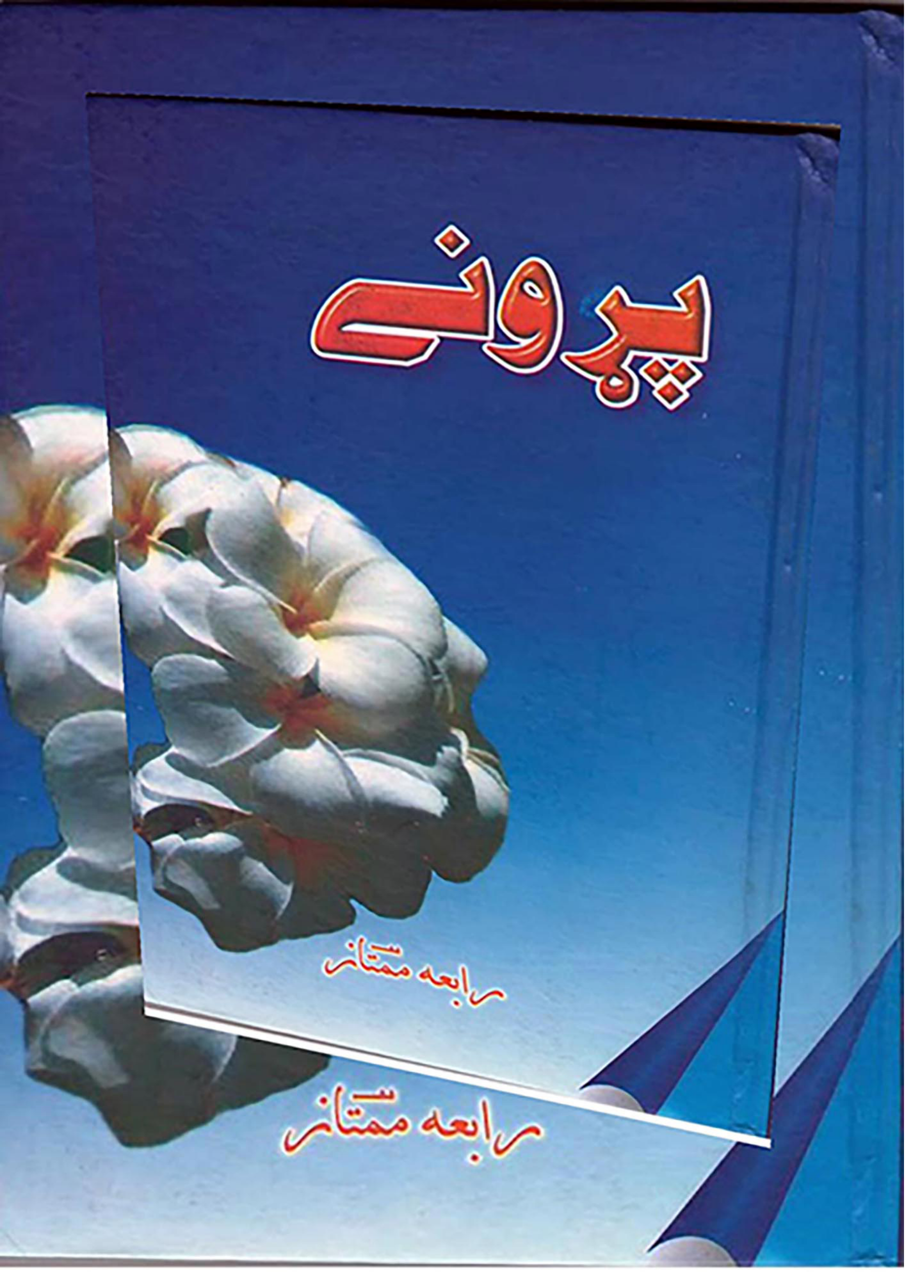

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

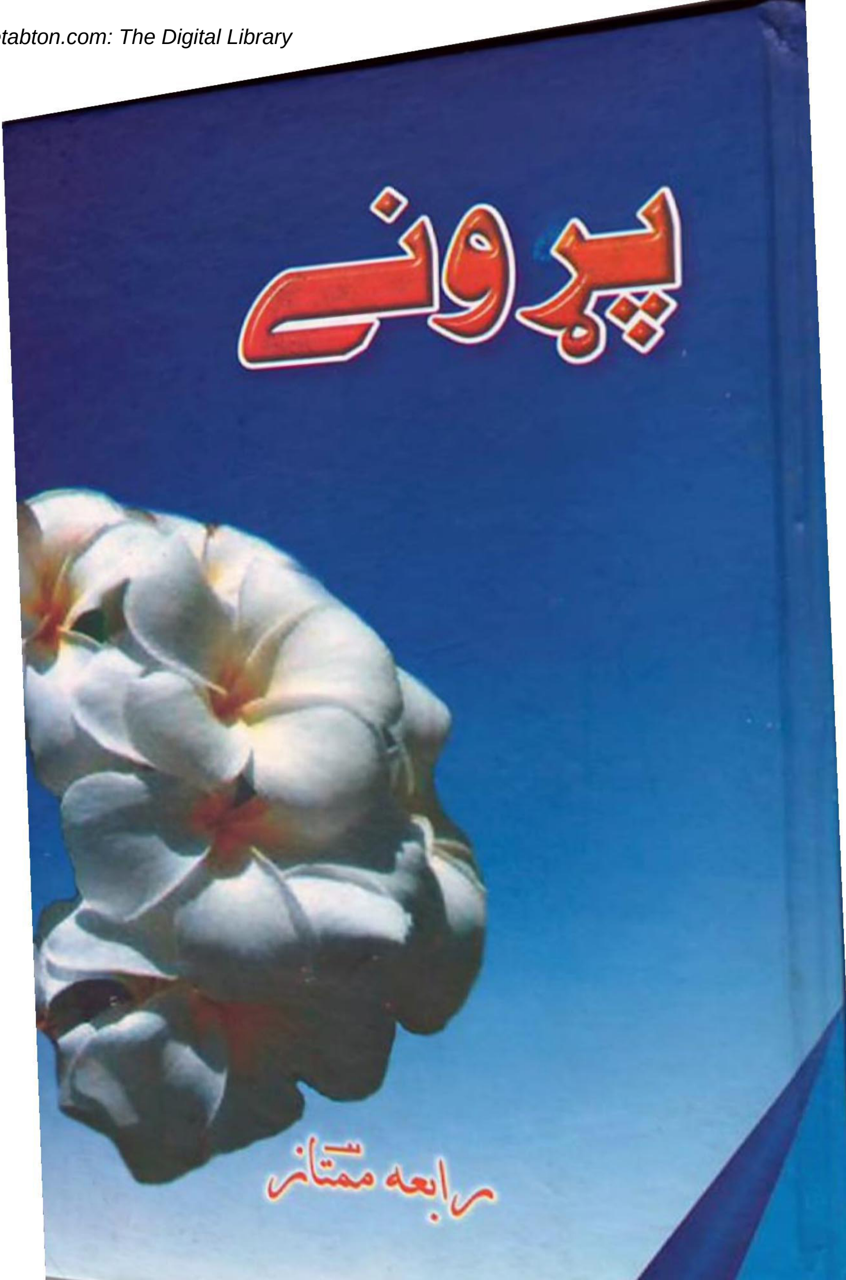

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروني

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ــــــــ پرونې

ليکواله ــــــــ رابعه ممتاز

د چاپ کال ــــــــ ۲۰۰۴ء

پرېس ــــــــ جدون پرېس خيبر بازار پېښور

بيعه ــــــــ ۱۰۰ روپۍ

کاتب ــــــــ محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا کانو ترجمانه
دَ پړونو پړاوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابر
برتهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونی

په جنازه مې سپین پړونی خور کړئ
زهٔ خو له کوره چې پړونې نهٔ ځم

زما د مینې قاتل کړې ځي سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

د بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس راونهٔ ړي

کله مې تور کله مې سپین پړونی
ستا د نظر نه داسې ځان پټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	لیک	مخ
۱	پېژونے — عبدالله جان مغموم	۹
۲	مننه — رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)	۱۶
۴	حَرم د مدینې نه نن (نعت)	۱۸
۵	د حوا لوُر (نظم)	۲۰
۶	بیا د روبنګو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)	۲۳
۷	په تورو نیمو شپو کښې دیدن نو نه څومره کړې (غزل)	۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے	۲۵
۹	د چېل کلې خصر کوروننه (نظم)	۲۶
۱۰	مشران (نظم)	۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)	۳۰
۱۲	څه چې رانه پسته نهٔ کړې خطا نشې (غزل)	۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)	۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله بنې ډېرې روېدې شي (غزل)	۳۴
۱۵	نوې دُنیا (نظم)	۳۶
۱۶	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)	۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وختې ږوبېږي (غزل)	۴۰
۱۸	تمغهٔ امتیاز دې مبارک شه (نظم)	۴۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹	نهٔ به د باران نهٔ د بڼلی نهٔ د سیلی قیصې	۴۵
۲۰	خپل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۴۶
۲۱	قسمت (نظم)	۴۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ماته خو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	۵۷
۲۷	دور (نظم)	۵۸
۲۸	زړهٔ مې د دغو بنې څهٔ دکانې نه خو جوړنهٔ دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د دړو تیکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څهٔ به تېرېږي د نیک خوا کمے دې نهٔ وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	خپل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	ډېرونه جو نکړې کښې ویرېږ مه زهٔ (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	څښې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	شته په سپرلي کښې ډېر ګلو نه شته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نهٔ یې اشنا زهٔ په خلقو څهٔ کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روښده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښهٔ اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په ليمو باندې رواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګيله دې په سر سترګو دې ګيلې سره به ګورو	۸۶
۴۹	ستا مينه لاليه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوٗر (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فرياد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهيت (نظم)	۱۰۰
۵۶	يادونه اُميدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصيحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مينه چې پيدا شي فنا کيږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مينه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا د کبر انتها ده ته پوې نهٔ ئې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	ګیله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	زوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	د ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائې کښې کښېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مینې د هر چا نه زهٔ پټومه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پروڼې"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پروڼې" ستاسو
په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلنې"
کتاب شاعرۍ کښې هر څو فني کمزورۍ لرلې خو د دې خبرې نه
انکار نه شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د
سپیلنې شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه
واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دویم کتاب "پروڼې"
لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعرۍ
هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د
لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې
کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پروڼې" شاعرې په هر لحاظ سره د "سپیلنې"
د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو
کښې نوې خیالات - نوې جذبات او نوې استعارې استعمال
کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د
"پروڼې" په شاعرۍ کښې جدت را پیدا شي - او رابعه
ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه
شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلې شوې دې۔ د مثال په طور دا شعرونه به ئې واخلو۔

؎ چې لوړ د دېوال ته خښتې ښکارېږي به دلوړي
په دې پښتو د دېوالونو د راز خبرې نه شي

يا

؎ د مينې سوال جواب چې د دېوال د پاسه راوشي
کهٔ خړ وي که پخه وي دېوالونه څومره نو نه کړي

دېوالونه د پښتنې کلچر يو اهم جُز دې او بيا کچه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي۔
ممتاز په خپله شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او دَ لفظونو د استعمال د پرخيال ساتلې دې او زما په خيال چې دا دَ دې خبرې ثبوت دې. چې د "سپېلنې" نه پس شاعرۍ کوشش کړې دې چې د پروني شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي - چې دَ کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنې شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي۔

زما په خيال چې د "پروني" په لوستو به دَ لوستونکو دا ګيله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زهٔ د لوستونکو د تسلۍ دَ پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه يو څو شعرونه پېش کړم۔

١۔ ؎ دا مهٔ وايه چې زهٔ ستا په خبرو نهٔ پوهېږم
په ټټه ټټه ژبه دا رازونه څومره نو نه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګے ښه دے
زړه مې اوښکو سره مل کړم
محدود ته به زړه څه کړم
چې زړه مې پکښې پرېشانه

۳ - د ښکلو د ښار نکاځې اورې
د سکو مې خبر نه شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږي

۴ - ما په ګودر چک منګے بیا کېښو دو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په میدان کښې تګ هم د دې د شاعرۍ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې ځنې ځنې نظمونه ئې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زړه شاهکار ګڼم - لکه " لوپټه " "پښتون" " قسمت "

د ځینې کلې ئې کورونه او داسې نور ډېر نظمونه چې ملګو شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه ممتاز دویم کتاب " پرهونے " ستاسو په مخکښې دے او ورسره د ځینې دریم کتاب " ګلونه پاڼې پاڼې " د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې اوکړي چې دَ رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي ـ

والسلام

عبدالله جان مغموم

مننه

ما چې خپل اولنے کتاب "سپېلنې" چاپ کولو نو دا
اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوښېږي به زما دَ کتاب سره
دومره مينه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوښندو ډېره مننه
کوم چې رونړو عموماً او خوښندو خصوصاً زما کتاب په ډېره
مينه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې
اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دويم کتاب "پړونے" په دې ډاډ
چاپ کوم چې رونړه خوښېږي به دَ "پړونې" سره هم دومره
مينه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلنې" سره کړې وه.
او زهٔ به دې جوګه شم چې خپل دريم کتاب "ګلونه پاڼې
پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب "سپېلنې" په لوستونکو کښې دَ
خوښندو شمېر زيات وُ او زما په خيال چې په دغه کتاب
کښې زما زياته شاعري دَ خوښندو ميانو سره د تړلو
مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په کښې شمېر کښې خوښندو
کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب
عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلنې" د شاعري
په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي ـ خو ما دې رونړو ته دا دليل وړاندې کړے وُچې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ ورکړے ـ کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حَل د"پړوني" په شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا گيله به ورکه شي "پړوسے" هم زما دَغزلونو او نظمونو مجموعه ده ـ په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات ځلےکوو ـ نغرے او جارگے دي ـ او يا مې لُور خور، مور او زامن دي ـ په اکثرو نظمونو کښې ما د غه کردارونه د موقعې په مناسبت سره ستائيلي يا کړلي دي ـ خو ستائنه په کښې زياته او غندنه په کښې کمه ده ـ

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پيرگوهر يو نظم دے) زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي" چې د مينې پېغام هرچا ته او رسوم او د هر لوستونکي په زړهٔ کښې دَ مينې دا پېغام ځائے اونيسي ـ

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه خوښندې به د"پړوني" سره هم دومره مينه اوکړي لکه چې د"سپېلني" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي وکړي چي خپل دريم کتاب " ګلونه
پاڼي پاڼي " هم ژر تر ژره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورې ته ورځم لـــه تـا
خانه کعبه یې زیارت ته ځم له تـا

د الله کوره ارمان مې ته وي
او د خوږ زړګي درمان مې ته وي

لکه ګل هسې غوړېږم په تـا
د الله کور ته ورځم له تـا

د الله کوره سودا مې ده ډېره
درنه ته ورځم ګناه مې ده ډېره

لکه د شمعې ژړېږم په تـا
د الله کور ته ورځم له تـا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم په تا
د اللهٔ کور يې تاوېږم لهٔ تا

ارمان مې نشته ددې نه سېوا
چې بس راحمه مکې ته بيا بيا

چې هر چکر کښې ځارېږم لهٔ تا
د اللهٔ کور يې تاوېږم لهٔ تا

بنار د مکې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
د اللهٔ کور يې تاوېږم لهٔ تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدينې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدينې نه نن

داسې راته ښکاري زړه مې بېل شو د سينې نه نن
ځم د مدينې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې يو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې ښتې نه نن
ځم د مدينې نه نن

زه خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زه خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدينې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لنډې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې تېرې کړې
داسې راته ښکاري تېرې هم د دې چینې نه نن
هم د مدینې نه نن

ما وې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم ته به د زړه حالونه وایمه
شپه ورځ به ښکیا یمه
زړه مې ډېر خوږېږي چې زه هم پاکې روضې ته نن
هم د مدینې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حوا لُور

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې تهٔ پېدا ئې
تهٔ خواهش د بابادم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئ نعمت دے
تهٔ ریشتیاء چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

کهٔ تهٔ لُور ئې نو رحمت ئې
کهٔ تهٔ خور ئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کور ئې څوکیداره
د بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدائے شامله
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور پرې آبادېږي
مال او سر دې که زارېږي
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور گل و گلزار شي
چې ستا په کښې روزگار شي
ته د خوږ زړګي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروې ته
خو نېول کور اباد وې تهٔ
تهٔ د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د کور چې څهٔ بامبېر وي
کهٔ هر څومره په تا ډېر وي
په خندا ئې تهٔ ښکلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخلیق کښې دَ انسان
خدائے ستا واخست امتحان
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز داسې کار اونهٔ شي
ستا نامه بې نامه نهٔ شي
تهٔ ساده د دې دنیا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره   د دنیا د هر پېغوره
هسې ولې وار خطا ئې   په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د اوبنکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شو مه
د الاخته اور دے تپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بېګا سبا کتو له تللی
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د کلو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ کوځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هرڅوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تورو تیمو شپو کښې د یدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روښي - اُلوطو نه څومره خوند کړي

د امهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تسته پسته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روښي
که څه دي که کچه دي د پوالونه څومره خوند کړي

زمونږ د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زهٔ ستا یم تهٔ زما یې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تیر ساعت څو بیا په بیرته راشي
د مینې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو خپل زړهٔ په تسلّو اوده کړو
خو په ژړا دسترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندی یک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستوری په خندا شو ګُله
زما په زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اوده شو
ځکه د رزارے ئې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چېل کلي خړ کورونه

نن مې بيا په زړه ورېږي ، د چېل کلي خړ کورونه
هغه کوڅې ورې لارې ، هغه برکوز مالتونه

''ادير د امان په خوا کښې ، موږ به لوبې به کولې
نه په موږ د چا ''آواز وه ، نه زموږ په چا څه کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې وې ولاړه
داجمات دے که حجره ده ، چلن لاړه ده که ښاړه

هريو کورکښې به ماما وه ، هريو کورکښې به بېو وه
دا ټول کلے يې يو کور وه ، دا ټول کلے رور او خور وه

که به چا کړه ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کړه څه غم وه ، هريو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، يا به بل څه مسله وه
مشران به ټول را ټول شو ، د هغو به فيصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، پوهٔ به یې دوی په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر اوشوه ، دشمني به پاتې نهٔ شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به یې کلي کښې خپل نوه
د حجرې تپوس به یې اوکړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

د هر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوږے پاتې نهٔ شي
کهٔ وې پیاز او کهٔ شملې وي ، میلمستیا دې د دهٔ اوشي

کله کله به مې پلار هم ، کور ته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ډوډۍ اوکړئ ، څه پاخهٔ کړئ څهٔ تودهٔ کړئ
ګورې اوږے پاتې نهٔ شي ، زمونږ کلے به ئې خوښ نشي

نهٔ کوربه خفه کېدلو ، نهٔ مېلمه به شرمېدلو
ډېره مینه ډېر عزت وه ، د خلوص نزدک اُلفت وه

نن مې بیا په زړهٔ ورېږي
د خپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړ کورونه وران شول

څهٔ ښکلي شوي خړ کورونه ، د ښځو ښینتو برجونه
آ کچه لاړې ښځې شوې ، د هر چا بیلې کوټې شوې

دیو بل نه ځان اونغاړي ، خپل غمونو ځان له ژاړي
د هر چا شو ډېر کارونه ، د هر چا شو بیل کورونه

نهٔ د ورور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مورخم عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، د هر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا څنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز داسې ځان ځاني شوه
پهٔ ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ وریږي
د خپل کلي خړ کورونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زمونږه مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه ئې مونږ سره کوله
چې په مونږه به ډېر ګران وو هغه څه شو

مسئلې چې به ئې زمونږه حل کولې
نن هر کار ته مونږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

مسمتان مونږ به چا له څه تسلّي ورکړو
مونږ خپله ډېر پرېشان یو هغه څه شو

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمزنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کوڅه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج يې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نه یې

زه به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د حبونګړې لوبې ښه دے
زه یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې رانه پټ نهٔ کړې خطا نشي
مړه به شم د غمه بې وفا نشي

تهٔ خو زما زړهٔ يې زما مينه يې
پام کوه جانيه د بل چا نشي

ستا په وعدو بيا دلته راغلے يم
هسې نه پرون پښانې رانشي

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو گلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې گله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

دخپل زړگي د تسلی د پاره
تېرو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ستا دَرا تلو لارې کله ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا د یار باندې جرګې شي

زهٔ جواب درلیږې نکړم ، جانیه خپله راشه
زړهٔ مې تا نه ګیله من دې څو ورځې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته خېژې نو ښکارېږې تې به دلږې
په دې چېتو دیوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې دمودو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

د استا خفګان په ځای دې، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا له نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دا نهٔ وائي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر بنګلي مخ نیسي شي

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنيا

راځه چې دواړه ځان له يوه نوې دنيا جوړه کړو
دې دنيا نه لرې يوه ښکلې دنيا جوړه کړو

دې دنيا کښې هيڅ نشته غمونو دې فکرونه دي
دې دنيا کښې هيڅ نشته دردونه تکليفونه دي

دلته مينه نشته حدائيگو خوشي هوسونه دي
دلته مينه نشته دلته خوشي مطلبونه دي

دلته څوک د مينې اصليت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هم و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له يوه نوې دنيا جوړه کړو
دې دنيا نه لرې يوه بېله دنيا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یوشي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یوشي

هلته کښې به ته اوزه دیوبل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږه دخپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته ددې نه خبر نه یې

زۀ به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د جونګړې لوړې ښۀ دے
زۀ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ خهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ ته فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړې
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

* * * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذړه مې هر وختې ډوبېږي
هېڅ علاج يې نه ښکاريږي

دې خپل ژوند ته يم حيرانه
چې په څه سخته تيريږي

ناکردې دې چې راياد کړم
دباران په شانې ژاړم

دغمونو په ګرداب کښې
مې دژوند کښتۍ تاويږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس دخلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږیږي.

مستان ټوله دنیا چاڼ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترینه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز

دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو

د عقیدت پېرزوینې —— (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په ځور چپا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته په کلي په وطن کښې
چې په ښه نامه یادېږې

که دې دور که دې تربور دے
ته د هر چا پکار ېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ دکومې خاورې جوړې
تاکښې کبر غرور نشته

پهٔ دښتیا چې فرشته يې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې تهٔ نن یادشوې
پهٔ تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زهٔ غازي، شعیب ته ګورم
خوشحالي نه پهٔ خندا دي

چې ضیاء مې هم کوشل شو
نعمتونه د الله دي

غازي، شعیب، ضیاء د زامنو نومونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر اوباسمه ډېر زړهٔ
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راسره هېر شی
په الله الله اخته شم

خوشحالی دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکرئیه

خوېندو روڼو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نهٔ کړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبره ته بګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر دۍ قیصې

ماسره خو شپه ورځې د اغم د اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنا یۍ قیصې

یو ځلې به مونږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه نو سور اُور د سرې لمبې دي زهٔ یٔ اوسومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

ن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رښتیا شوله
او به کړي ممتاز ته خو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کېږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ په لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ټولو په لار کښې
لغتې هم وي اعراب هم وي

ستا تدبير به کار اونهٔ کړي
د تقدير مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندی ډکرښو ځان له
یو جوړ شوی کتاب هم وي

د خدای ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونه کړې

د غریب عاجز نادار ه
په تندي کښې محراب هم وي

توکل په الله اوکړه
دا روان شه د زړه سره

په دې ستکو تورو شپو کښې
ځلید ونکی مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پېغله چې ډېره موده دیوُ په نامه ناسته وه - او بیا
بل ته ورترغاړه کړې شوه - (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس دبل شومه
زهٔ لکه کوډې د ادل بدل شومه

اُوسوَزه قسمت دلونو اُوسوزه
څنگه رنگ په رنگ خاورې خجل شومه

زهٔ پته لوگے پټه لمبه شومه
زهٔ چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو د واړه د خدائے لا کښې دي
ستړے د دې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وَرز د بـلې سختـه وي
پاڼې پاڼې زهٔ ځکه د ګل شومه

ګرځم پهٔ خیالونو پهٔ سوچونو کښې
څنګه ناخبره زهٔ د بـل شومه

کرښې د قسمت ممتاز ورانیږي نه
شومه زهٔ وادهٔ خو پهٔ کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
ناخبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځوانې به وي
په رنګ رنګ خوشالې به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خواږه شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خوچې رو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رورشته نه مې خور شته

خوښدي روښه مې جدا دي
هغوئ ټول دبل بل ځا دي

تصور کښې مې کرځېږي
دبابا کور مې یادېږي

په خوبو نو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سباشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رنها شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدايګو عمر کم دے

ممتان خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعا کوم

——— ★ ———

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

تهٔ د اختر میاشت یې ښتوری یې تهٔ
ستا کتو له زهٔ به په بلو درشم

ما ته پخوا څه خبر یې مهٔ یادو
زهٔ به هم بیا جانه په کیلو درشم

ستا خفگان چې یاد کړمه پښیمانه شم
زهٔ به اوس لالیه په جرگو درشم

ځان به په پړونې کښې راپټ کړمه
زهٔ به دې دیدن له په پړدو درشم

تا سره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ
اوس مې دې دنیا کښې زړهٔ لګیږي نه

زۀ دې په دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لاره چې لنډیږي نه

راشه د اختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالیږي نه

ما له چې راځې نو په رښتا راشه
تکو تورو شپو کښې دیدن کیږي نه

ما په ګودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکاریږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راورې
ويمه چې ربار دې حصاريږي نه

زۀ به دا ګيله درته بل وخت اوکړم
خدائيګو په ګيلو څوک خوشحاليږي نه

ماسم د ماښامه اُوربل خور کړلو
راشه په تياره کښې څوک ښکاريږي نه

کله وې درځم او کله نۀ درځم
ښۀ شوه چې ممتاز لېونی کيږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لخته

پهٔ لاره چې ټوله دپېښې کنه
پېغله يواځې ده وېرېږي کنه

حيا نه ډکې سترګې سنهٔ او چټـې
مزکې ته ګورې چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان يې پټ کړهٔ دو رو
د رونو خور ده بدنامېږي کنه

پهٔ سپينو لېچو يې بنګړي مزه کـه
دَ ګلو لخته ده ماتېږي کنه

پړونې يې تاؤ کړو له ځان نه ممتان
کلی ده پاسو کښې پټېږي کنه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د کیسلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وایې راته اووایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د روزګار دے ځان په دې باندې لږ پوې کړه ته
ما سره د خلقو د جرګو خبرې مکوه

اووایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د بوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خپل دے په نیمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خیرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسویلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما د سترګو تور دے
دا زما د ابسې زوئ دے

پهٔ آباد د بابا کور دے دا زما د مینې رور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې رور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
پهٔ دنیا مې د مور کور دے، دا زما د مینې رور دے

دے چې لوئ شولو عاقل شي
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې ذره تور دے
دا زما د مینې دور دے

زما هم تړې ذرهٔ خفه شو دکېلې نه پس کیله شو
چې بې وچې دے مرور دے، دا زما د مینې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تبر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مینې دور دے

چې په یو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مینې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زړهٔ مې دے دغوښې ټټهٔ دکانې نه غوجوړنهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زورنهٔ دے

تهٔ خو زما ژوند یې زما زړهٔ یې زمامینه یې
څهٔ وايې زړګیه زړهٔ مې تا نر خدائیګو تورنهٔ دے

کله چې مې یاد شې ترې مې اوښکې مې له سترګو ځي
ما به پهٔ دې پوې کړې ستا پهٔ مینه کښې خواورنهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښه يې زهٔ به عمر تېروم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جائز دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ښکو په قلار کېنې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خوږ نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته گورم، ستا په کتو به دوی پوهیږي
جانان څومره بختور دي، درته گوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کېنې اوسې زما زړۀ به تا سره وي
ژوند مې تا سره تړلی ستا زما مینه ده راسته

ما د زړۀ کچکول کېنې ایښې ستا د مینې خیراتونه
ښه گزران په زما کیږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د همتان دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ اختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښهٔ وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښهٔ وه

ما د ژوند خوانه په وارو قربان کړې
شپه شو قدر ورځ اختر وه څومره ښهٔ وه

مسافر اشنا چې راغلو زهٔ د اجړه وم
که به کور کډ به يې هر وه څومره ښهٔ وه

ما په لېو به منګي راډکولو
دې چې ناست به په ګودر وه څومره ښهٔ وه

د ممتاز لاس به يې نيولې وه په مينه
څومره ښکلې مازيګر وه څومره ښهٔ وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېگاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه وُ ومه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو گل په نخښه کړے
ایږدم به ځای په اوربل کښې یا جوړوم به ترېنه هار

ستا مینې ممتاز خېل ړوند باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکار یې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څهٔ رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې روکړه
چې وعده دې هېره نهٔ شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدايږګو څهٔ چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شې
ستا اقرار دروغ بښکارېږي

د ممتاز به څو مره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روښ خپل وطن ته راشه
زړهٔ مې تاپسې شوکیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرځهٔ به تېرېږي - د نیک نوا کمې دې نه وي
چې زړهٔ دې پرې رغېږي - د آشنا کمې دې نه وي

داکور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوځېږې - د دنیا کمې دې نه وي

باغونه سرهٔ گلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نه وي

دا ستورې د آسمان دې همېشه داسې پړقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نه وي

ما مهٔ پرېږده یواځې اندېښنې رانه چاپېر شي
هرڅوک که خلق ډېر وي - خو بس ستا کمې دې نه وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پرونې بدنام مهٔ شه
که څوانه که زړه وي - د حیا کمې دې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائي شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ په کومه دوره لاړې
زهٔ په تا پسې ګرځېږم

ماپهٔ دې خبره پوې کړه
دَ اُلفت انجام به داوي

مینه اُور دے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم ګلونو ته په طمعه
دچمن مې ابیاري کړه

ګل زمانصیب کښې نشته
زهٔ په دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

راځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مينه اوکړو
مرګ څو راروان دے ارمانونه به بيا اوکړو

چې ژړا او په يو بل پسې بيا روستو توبه څه
په ژړوند به ټول يو ځاے شو ديدنونه به نۀ اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په يو ځاے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګيلې به مو وي زړونو کښې يو بل ته
يو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول نۀ کړو

د استاد زړۀ خبر چې زما د پاره مرګ وۀ
زما پوتے کيله ده نو رنجګونه به په نۀ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځای شو د یو بل سره په مینه
ګیلې مانې به نهٔ کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیسونه به ډېر اوکړو

ممتاز د ځوانو خلقو به ښکنه ښهٔ متل وه
اوبهٔ په ډانګ بیلیږي نه ، نعره به دغه اوکړو

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
ښښتې ښغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د ښنګرو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د رور خوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خو ستا د سر ده ځه له ګورې ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په خټه کښې اخلې وي بس
په دې خویونو به هرچا ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خو خشته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ما ته دې په خط کښې خدائ خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې تړل اوترم
ته چې راپه یاد شې تړول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځای اړولې دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هیڅرې بیا رانشي
تا پسې ممتان ډېرې سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه کښې ویریږمه زه
دا بې لهٔ تا وار خطا کیږمه زه

د هر ارمان ګریوان شلیدلے وینم
کهٔ په محل کښې هم اوسیږمه زه

ماته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې ګله جدا کیږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصاریږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مه وړانوې
په دې ګلانو خفه کېږه مه زه

لالیه ماله ناګهانه راشه
په انتظار کښې دې کړېږمه زه

په ممتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څه وخت جدا کېږمه زه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د زړهٔ په آئینه کښې ستهٔ يې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې ستهٔ يې

دا بې لتا څو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې ستهٔ يې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تیروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې ستهٔ يې

زما د مینې امتحان اخلې ستهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې ستهٔ يې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټه ئې
چې د رقیبانو نه پرده کښې ستهٔ يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښې خلق

کینه ور دي ذوَر ور دي ښُنې خلق
ډېر پهٔ کبر پهٔ غرور دي ښُنې خلق

چې پهٔ وینو د انسان هم نهٔ مړېږي
پهٔ دنیا کښې ښُناور دي ښُنې خلق

چې دنیا څوک د عقبیٰ د سره ذار کړي
ګوره څومره بختور دي ښُنې خلق

چې بېګاه سبا د خدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي ښُنې خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې ښخلا کړه
چې لهٔ تانه مرور دي ښُنې خلق

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پیاره ډېر غمونه شته دے

سپینې سپوږمۍ څکه میګې جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه شته دے

دخپل اوربل دا پېچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوکند ونه خوږې اوکړه جانانه
لا د ممتان زړه کښې شکونه شته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پکښې نه یې اشنا زه به خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه به دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه یم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې را له خوب کښې زه به دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لاره وي ټول عالم راته هم دا وائي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه به لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جگره
اے زما د زړه کي سره

اے زما دَ سترګو تو ره
اے زما دَ زړهٔ ټکو ره

چې ته نهٔ وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا وُمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړه وله

بس دمینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړه لـه

تصوّر کښې مې لویو لے
په ښکُلې به مې کړې ځولې

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائنات شنکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوهېدمه
په هر څوئ دې رسېدمه

ستا زما تر منځه ګله
څهٔ عجيبه شان رشته وه

د فکرونو او سوچونو
يو عجيبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نهٔ شې
چرته اوږے پاتې نهٔ شې

هسې نهٔ وې خوب درغلے
چرته کټ نه ئې لوېدلے

څو چې لوے شوې د زړهٔ سر
زهٔ دې فکر کوم او تر

هسې نه بهر ته لاړ شې
څهٔ ضرر در ته پېښ نهٔ شي

زما زړهٔ کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني ته روس نشه عاقل ئې
هسې نه چې ناقابل ئې

خو په سينه بنيره زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زو يه خدائ دې نګهبان شه
هرمشکل دې تل آسان شه

چې مور مره شي ښځې پوئ شي
چې دنياکښې بې اسرې شي

بيا د مور قبر ته ژاړې
شپه او ورځ بيا داسې وائي

مورې تا پسې خفه يم
په دنيا يو ازځې زه يم

خو مور او س د نيانه لاړه
رابه نه شي بيا دوباره

ممتاز او س به خفګان څه کړي
په تېر وخت به ارمان څه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نسر دَ پاسه
بوج دا ښکلو مې درنېږي

زه د ځان نه خبرنه یم
ستړې مې اوښکې مې څڅېږي

ستا دَ یوّ ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه ټوک دغر دَ سرنه
چې په ځمکه راغورځېږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبرنه شو

ا زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

82

نن د باران شپه ویده شوه جوړې
د ویښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو ویښکو زور کمیږي دو دو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

ویم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا د پر اِتبار کولو
ځکه خو هر خوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرځې ته په مزکه خو آسمان يې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه کښې اوسېږې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصيحت ماسته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ لمبو باندې راواوړی
پهٔ ننګو اوښکې څورې شي

پهٔ ګرېوان باران باران شي
پهٔ څولۍ کښې بې راټولې شي

د زړهٔ پهٔ غم بنا دی کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندې به بې واره
پهٔ ژړا به کله سرې شي

دا نمکینې اوښکې ګودم
تړمې ترمې رانه ښکارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ بهٔ څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چاته دا وایم
زما هېڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوهٔ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نه ګیلې شي

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن راشه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقیبانو په سر، تورې خاورې واړوه
راشه زما خواله، دې پښتنې سره به ګورو

زما رو ستا ترمېنځه، د رقیب هېڅ څه کار نشته
خېر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ماته د بېلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تېرې سره به ګورو

خیال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز در نه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مينه لاليه دروغژنه شوه
لاړ د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص باندې درغلے وم
هره يو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګړون د فريب وکړلو
څومره پاکه مينه وه خيرنه شوه

نهٔ زما زاري نهٔ مې منت منې
مينه دې لاليه کبرژنه شوه

تهٔ خو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه خو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جونۍ وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالېږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره یې، ناسته په دېوال یې ته

ستا طلبګاران خو جونۍ، هر ځای یې ستا په طمعه دي
ځان نه خبر نه یې چې راګیره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا د بابا کور په خپل هنر باندې رڼا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غیرت د دوښو د بابا د سر شمله یې ته
چرې سپکه مه شې په رښتیا قیمتي لال یې ته

ته د پردي کور یې مور دې هر وخت پرېشانه وي
ته که به کودر یې یا ولاړه به د دیوال یې ته

څه اوکړمه لورې دا د خدائے او رســول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه في الحال یې ته

ته به شې واده زه به دې کور کښې سودائي شمه
ګرځم به ټول کور کښې چې به لورې په څه حال یې ته

تخت خو به زه درکړمه خو بخت دې در له خدائے درکړي
شپه او ورځ مې خدائے ته ممتاز دغه بس یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دَ انتظار

غمه نیمه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
دَ سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زهٔ وم په انتظار
یو زهٔ ومه پرېشانه یو زړګے دَه په درزار

ځان سره نګیا وَم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مَسېدل

ډېره اوږده شپه وه په هیڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه لکه د کال به تېرېدله

زړګے مې په درزا شو څهٔ کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خوښ شو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه دو اوږکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې ته چې ځانته غوندې ومه
زه یې چې لوڅې باندې حیرانه غوندې ومه

سترګو کښې مې خوب وه نو زړګې وه بنا قرار
حیرانه وم چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرقیدل
ورې ورې ډیوې وې چې آسمان کښې بلیدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندیدله
ماته به یې کتل نږدې نږدې به مسیدله

بې شمیره واړه ستورې ګېرچاپېر ترې تاویدل
په شمعې د پتنګ غوندې ددې نه زاریدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلیدله
ماورته کاته او خدایګو خې دامسیدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څهٔ خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ دې وفا نه څهٔ خبرې

سره شوه پهٔ خندا او راته شوه دا مې ګویا نه
واوره د جفا او د وفا قصه لهٔ ما نه

زهٔ هم پهٔ زړګي کښې ستا پهٔ رنګې یو ارمان لرم
زهٔ هم یو آرزو او تمنا د تا پهٔ شان لرم

ستا کهٔ پهٔ زړګوټي مسیدلي پرهرونه دي
زما هم دا دي زړهٔ باندې یو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال پهٔ طمعه غرونه سر وهلي دي
ما هم انتظار کښې ډېر عمرونه اړولي دي

ما هم پهٔ دې لار کښې ډېرې شپې شوګیرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مُسېدل هم ازده کړي دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تلے يم
دې دنيا نه لرې ډېره بره ترېنه تلے يم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بيا ورله راغلے يم
اېنې ماته ګورې دا دې بيا ورله راغلے يم

نو نيت ېٔ د راتلو نهٔ دے نو نهٔ راځئ آشنا
خدائيګو چې د دې نه پس به څهٔ راځئ آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ زياتوه غم دې د غمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې يو نرېد غونډې چېه دعوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالي رابانډې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو د غمونو نه شوم خلاصه
ډېره ومه سترې د فکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راوېخه نو ستومانه غونډې ومه
دے خپل سوې قسمت ته زهٔ حېرانه غونډې ومه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کړې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دواړو سترګو توره
دا بې له تا يمه شمکوره

ستا په ليدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کړې جدا وے

ستا په جفا باندې مې ډېر زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خوبیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړځي زمانه

چې مونږ جدا یو د غمازه زړګې به بنهٔ شي
جانانه بنه به نشي کهٔ زهٔ د رنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې په دې پوهٔ شه

تهٔ ماله راشه چې دا غم غماز کچه شي
جانانه بنه به نشي کهٔ زهٔ د رنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې په خدای کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کښې دوه شي
جانانه بنهٔ به نشي کهٔ زهٔ د رنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړه مې ژړېږي
بې تا، نه قلارېږي لالیه کورته راشه

په ژړا ژاړم سود مې نه شي
بېلتون مې اولي په زړه غشي

دا بې لتا مې جانه زړه کله صبرېږي
بې تا نه قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدايي ده ډېره گرانه
دنیا په ما باندې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکله باران غوندې مې اوښکې راڅڅيږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

ستا د راتــــلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بيا کله په ژړا راژوندې کيږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو ږیږې دې کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوره دا چې تاوېږي
بس یو ږیږې دې کمېږي

هر یو کس پهٔ دې دنیا کښې
ژوند تیروي پهٔ دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کیږي
بس یو ښځې دے کمیږي

پهٔ چا بسهٔ وختونه راشي
ټول غمونه ترې په شاشي

پهٔ هر څهٔ الله پوهیږي
بس یو ښځې دے کمیږي

ممتاز دغه بس یو کار که.
غم د هر چا په ځان بارکه

خدائے پهٔ دغه خوشحالیږي
بس یو ښځې دے کمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

د خپل زوئے کرنل ضیاء (جټ پائلټ) دے ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت ټکرې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت ټکرې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اے په دښتیا ښکاري ، زړه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زړه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست څنګه یې
دا غلے پیلے غوندې ، دا سې ناراست څه له یې

ځان دې غونډ کړے ولې ، دا ته مدهوش ولې یې
زما تور زنه زویه ، دا سې خاموش ولې یې

جوړ په آرام باندې ، ته عادت شوے یې کنې
په دې ناکام باندې ، ته عادت شوے یې کنې

اوس خو د پښو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې ته، بره ختلې شې ته
پاس د هوا له پړدو، لر بر وتلې شې ته

اوس ته آزادې شپږه، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سينه، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړه غواړي هر څه آزاد کولې شې
خوکه خپل ځان باندې، څه اعتماد کولې شې

پاسه يقين اوکړه ته، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووينه، نظر نه کار واخله

اې د فضا ښکارې، لاندې ټکړو ته ګورې؟
اې د شاهين بچيه، پاسې تيکو ته ګورې

ته څه تپوس خونه يې، ستا نوم شاهين دې ګورې
دا د شاهين د پاره، د برلوې توهين دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آیاده شوې

نن دَخدائے دکورنه ځان لوګے کړه ته
تاوُشه تړې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تیر شی بیا به راننه شی
خلاصه به دغم ډیره فریاده شې

زه د زړه په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حیرانه شوې

دا ارمان دهرمومن په زړه کښې دے
ته ممتّان جوړ اوس ویجړ له خوایه شوې

*

پښتون

زهٔ د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور یمه
ډکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور یمه
زهٔ د مینې ښکله خو دښمن دپاره اور یمه
زهٔ یم پښتنه لوګے لوګے له پښتون دور یمه

دا زما پښتون روږی خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غیرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې څومره برهٔ رسېدلے دے
دا چې پهٔ عزت باندې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار اوکړی بیا تر کله روستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بیا مخې خوځېږي نه
دے د همت توره دهٔ پهٔ یو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصیبت نه خو ویرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود د خپلو متولوئ طاقت ګڼي
دے د نور پړونی د آسمان نه هم اوچت ګڼي
دے د پردي مور عزت د خپلې مور عــزت ګڼي
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت ګڼي

دے چې څهٔ وخت ځوان وی نو محفل به د جرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بيا مشر د جرګــو وي دے
د حق سره منکر ے هم د خپلو د پردو وي دے
دے د اسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کاروونه ئې ښهٔ دي خو يو داې بد عادت دے
د چا سره چې وران شي نو بيا دے لوئ مصيبت دے
نو بيا نهٔ پخلا کيږي په جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ په سين لاهو کړي په يو دم په يو ساعت دے

دے پښتون د وکي ته زهٔ بس دومره نصيحت کوم
صبر نه کار اخله د وره زهٔ درسته منت کوم
بيا به زهٔ قيصې دې په مرځائ د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر د وره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکار بیږي

څوک که دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګیر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څه کینږي
دین دنیا به دې ښه کینږي

په دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د مړ چا په ځان بار کړه

خدائے په دغه خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښه کینږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او په دې ئې دے پوهې کړے

په نیکۍ خدائے خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښه کینږي

ممتاز هر چا سره ښه کړه
دا توخه د عقبې او کړه

دا به هلته پکار دیږي
دین دنیا به دې ښه کینږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اې د اسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاچې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
ما نه څو دې خپله قصه هېره کړه

اوس څو به خبرې هرځائ کېږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو یو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن ډېره کړه

زهٔ درسره مینه په اخلاص کوَم
تا مینه شکوتو کښې راګېره کړه

ما وئیل په مرګ به جدا کېږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
موږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیا نُسته سپینه سپوږمۍ ده

دا نن زما د پاره پرون نه ډېر بهتر دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نرۍ نخه سیلۍ ده

دنیا نه ناخبره هرڅانه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

دَ ګُل خوشبوئ چې ورشي بوراله په چمن کښې
تاوېږي دګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي څوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورکشو لالے مې را روان دے
وس خانده څو شحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوهے نه ئې
دا قصه بېګا صبا ده ته پوهے نه ئې

مال دولت خو د لاس خیرې دے ځان پوهے کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوهے نه ئې

محبت خو څوک په زور کولے نه شي
دا خبره د رضا ده ته پوهے نه ئې

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځائے کښې ګلیا یې ته پوهے نه ئې

د خپل زړه علاج دې او کړه ته پخپله
ممتاز ولې لاپروا ئې ته پوهے نه ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زهٔ یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سېل دَ ګلو کړمه

د بورا په شان به زهٔ هم
هر یو ګل به بښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته اودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل ټوپونه

څو یو کس دَ ګلو څوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شیدا دے

کله ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لکه دوکي

کله پا نې راشوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ دا سې روان دے
لېونے د بیابان دے

ناګهانه دا سې غبرګ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته خهٔ رنګې بد بخت ئې
ګل شوکے د هرې لختې

ما د زړهٔ وینې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن خو د هرچا دے
هسې نه يو زڅې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زموږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو موږ
هر آفت نه به ئې ساتو موږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَ هغه تور سرې چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې
څهرې لا هغسې تازه دي

کیله څو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کومه

زهٔ څو مره بد قسمته یم
چې به روښکې تل څڅومه

زما قسمت څو ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا څو نهٔ ښکاریږي
په تیارو کښې ژوند تیروومه

هر څو کهٔ زړهٔ ډاډه کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روحت غم دے
دا به څنګه زه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړم
دې چې ته خفه کېږم

ته صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ګذارا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روښ څه روا ئې خدایه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نه پوهېږم

د زړه زور مې روبه شي
نو رطاقت به پېدا کومه

چاپېره ځان نه ګورم
په تېر وکښې شو مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه دره روځم
ځان به کوم خواته رسومه

دړوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې ورده شو

یواځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پښې یا غنچه بهٔ زهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ تهٔ مالک یې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

١١٨

بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څهٔ نهٔ ؤ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څهٔ وائي زهٔ تا نه نهٔ صبرېږم
بس تهٔ مې دَ زړهٔ سر ئې نور په چا نهٔ کوم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
ایږدم به ئې په اور بل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوړې مور ته"

ستا د خوږې خولې نه ځار شم مورې
ستا دُعاګانو باندې ځار شم مورې

تا چې په څه خوارولو کړے یم څه ویلے نشم
د ستا احسان زهٔ په دنیا کښې خلاصولے نهٔ شم

زهٔ چې پېدا شوم نو په هیڅ نهٔ پوهېدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړېدمه مورې

په څهٔ خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زهٔ
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهٔ کړمه زهٔ

تهٔ به وې وینه ولې زهٔ دې او ده کولم مورې
په پښتو لاسو به دې زهٔ ورو ورو تېرولم مورې

په زرو قربان به دې د بدو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زهٔ دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارۍ څومره محنت دې ما سره کولو
زه به پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوهـ شومه زلمی شوم دا گفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به دا سې کار نه کېږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زه دا سې حفاظت کومه
زه مقابله به د دشمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دشمن بره کتلے نه شي
پښې به ئې ماتې کړمه د لته به راتلے نه شي

زه د مستانز په پاکې غېږې دا څوکند کومه
دغه مې لوظ د دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند په دې کتاب کښې تخنبه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پانه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هر یو یوې پانه کښې جدا د غم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا پرمه لاهو شومه اوس څهٔ به را وُچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیاره کښې دے لیکلے
زهٔ خو رمه تیندکونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رښتیا د غم نه ډک ئې
زهٔ څهٔ تدبیر اوس اوکړمه په چل ئې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې د هر چا نه زهٔ پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زهٔ ئې زړهٔ پورې لګومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څهٔ اور لګومه

لالیه مهربانه تهٔ جدا مهٔ شې له مانه
دا ستا د راتلو لاره په ښو زهٔ جارو کومه

نن راشه دَ زړهٔ سره د هیچا نه مهٔ کو ویره
په طمعه درته ناست یم په زنه خال لګومه

ممتاز خو تو له ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زهٔ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زړه به ستا د لاس همسا شم
ما مه پرېږده یواځې زړه به ډېره وارخطا شم

بې تا خو نه ژوندون هرو په ژوند نه حسابوم
ته ولې راته وایې چې زه پاتې تر سبا شم

رقیب زموږ تر مینځه د نفرت لاړې توکي
دا هر څه به صفا شي څو که زه درنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هېڅ په چل ئې نه پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترېانه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوا کړي
خو ته دې نیت صفا کړه چې زه پوه په دنیا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارۍ شوه په دې دومره تکليفونو

د غمونو په دلدل کښې نه د ځان نه د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دنيا په فرېبونو

د سبا په طمعه ناست، د ماښام تياره لا نه ده
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فريادونو

زه خو خپل فکرونه نه کړم، تا پسې مې زړه خوږېږي
چې ته څه رنګې لاهو شوې د اجل په دريابونو

په رضا د خدای رضا يم خو صبر سوال ترې کړمه
خدايه ته ناراضه مه شې زما په فريادونو

د بنده طاقت ته ګورې، امتحان يې هومره اخلي
خدايه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library